

Så jeg synes, vi skal prøve at kigge på det, og det vil jeg selvfølgelig anbefale i udvalgsarbejdet. Jeg vil også anbefale ministeren at prøve at kigge på, om man ikke kan få sidestillet det her område. Det er økonomisk set en meget lav udgift, som vi taler om, i og med at det ikke er så forfærdelig mange møder, og at det ikke er så forfærdelig mange mennesker, som er kommet i klemme i den her situation.

Men med de ord vil vi fra Dansk Folkepartis side gerne rose velfærdsministerens lovforslag om de her tre forskellige initiativer. Vi kan støtte forslaget, men vi ser det gerne blive endnu bedre.

Kl. 14:33

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Flemming Bonne som ordfører.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

SF kan tilslutte sig det meste af forslaget, men vi er afgørende uenige i bestemmelsen om at opheve forbuddet mod, at kommunalbestyrelsen kan behandle personsager på det sociale område.

Lovforslaget indeholder forskellige ændringer, der skal understrege og understøtte kommunalbestyrelsens ansvar for behandlingen af sager på det sociale område. Når man læser lovforslaget, kan man få det indtryk, at kommunalbestyrelserne i dag ikke viser ansvarlighed, og det synes jeg i allerhøjeste grad de gør.

Bestemmelsen om at fremhæve kommunalbestyrelsens ansvar i formålsbestemmelsen synes vi er lidt overflødig, men vi skal nok lade være med at opponere mod den. Men omvendt kommer den bestemmelse jo næppe til at betyde noget i praksis. Her er det værd at bemærke, at KL i sit høringssvar anbefaler, at lige netop den bestemmelse udgår, og SF er enig heri.

Jeg vil henlede opmærksomheden på en bemærkning fra Danske Ældregeråd, som man selv betegner som polemisk, nemlig at kommunalbestyrelserne skal have bedre mulighed for at leve op til deres ansvar, dels gennem økonomiske aftaler med regeringen, dels gennem mindre politisk indblanding og regulering af den kommunale opgavevaretagelse fra centralt hold. SF finder ikke udtalelsen polemisk, men yderst relevant.

SF er konstant kritisk over for tendenser, hvor regeringen overvælter centrale regler, flere op-

gaver og mere ansvar på kommunerne uden at sikre den nødvendige finansiering. Vi bemærker dog, at ifølge det konkrete forslag, L 117, bliver der ikke i væsentligt omfang tale om nye opgaver, og selv om kommunalbestyrelsens ansvar nævnes eksplicit, får det ikke nogen reel betydning.

Et andet element i lovforslaget er ophævelse af forbuddet mod, at den samlede kommunalbestyrelse kan behandle personsager på det sociale område. Det vil SF gerne advare imod. Vi mener faktisk, at en af pointerne i kommunalreformen var, at nu skulle kommunalbestyrelserne til at arbejde mere overordnet og professionelt, koncentrere sig om strategisk ledelse og udvikling af kommunerne, udvikle nye politiske styreform, fastsætte mål og rammer for politikker, økonomi, service osv. Meningen var, at der skulle gøres op med det, vi kaldte sognerådspolitik og enkeltsagsbehandling, og derfor kan det jo undre, at man nu træder et skridt tilbage.

SF deler Børne- og Kulturchefforeningens bekymring for, at forslaget kan flytte politisk fokus fra mål og kvalitet til konkret enkeltsagsbehandling, som hører fortiden til. SF deler også Retspolitisk Forenings kritiske bemærkninger og bekymringer, og vi vil under udvalgsarbejdet arbejde for, at denne bestemmelse udgår af lovforslaget. Det vil nok være en forudsætning for, at vi kan støtte forslaget som helhed.

Præciseringen af kommunalbestyrelsens pligt til at fastsætte frister for sagsbehandlingen på forskellige områder kan man undre sig over. Vi tror jo på, at de nye, større kommuner har styr på en helt elementær borgerservice, men vi er naturligvis enige i, at borgerne har krav på at få klar besked om tidsforløb m.v.

De sidste to elementer i lovforslaget kan vi gå helt ind for. Vi finder det relevant at lovgive om muligheden for, at medlemmer af kommunale ældegeråd og ikkekommunalbestyrelsesmedlemmer af kommunale klageråd kan fraskrive sig modtagelsen af diæter for arbejde i rådene. Det er både rimeligt og fornuftigt.

Endelig målrettes inhabilitetsreglerne for medlemmer af sociale nævn og Ankestyrelsen, så et medlem af et socialt nævn eller Ankestyrelsen ikke kan deltage i sager, der vedrører den kommune, hvor den pågældende er ansat eller medlem af kommunalbestyrelsen. Det kan vi jo kun være enige i, og man kan måske undre sig over, hvorfor reglerne ikke er blevet ændret for længe siden.